

Šichtařová: BOJ S GREEN DEALEM SI VYŽÁDÁ MIMOŘÁDNOU ODVAHU. BUDE TO TĚŽŠÍ NEŽ CZEXIT

- CZ24 News | 25. října 2021

ČESKO: Mnohem koncepčnější v boji proti vysokým cenám energií - než krátkodobé zrušení DPH - by bylo postavit se Green Dealu. „Ale to by chtělo mimořádnou odvalu, dost možná i větší odvalu, než jakou si vyžadoval brexit,“ tuší Markéta Šichtařová, že bychom byli opravdu silně šikanováni západní Evropou, možná bychom čelili ekonomickým i občanským sankcím. „Jen ať se paní Pekarová a paní Richterová schovají ve Sněmovně; čím menší odpovědnost, tím méně se toho dá zkazit,“ komentuje skutečnost, že obě adeptky na ministryni práce ze zodpovědnosti vycouvaly.

Budoucí premiér Petr Fiala slíbil, že vznikající koaliční vláda sestaví nový státní rozpočet na příští rok se schodkem do 300 miliard korun. Návrh rozpočtu končící vlády Andreje Babiše počítá se schodkem 376,6 miliardy korun. Předseda ODS by chtěl ušetřit na provozních výdajích státu. „Dal bych každému ministrovi za úkol, aby ve svém resortu našel provozní úspory ve výši šesti procent. Kdybychom tyto úspory měli, tak jsme schopni ten deficit rozpočtu skoro o 100 miliard snížit,“ řekl. Jak se vám zamlouvá tento plán příštího šéfa vlády? Půjde to takhle jednoduše?

Hloupé je, že nastupující vláda přichází v takovou část roku, kdy už nemůže rozpočet na příští rok moc ovlivnit. Je prostě už pozdě. Optimální by bylo stlačit schodek hned příštího rozpočtu pod 100 miliard a u rozpočtu hned dalšího dosáhnout vyrovnanosti. Tohle není moc ambiciózní plán - ale to je pochopitelné vzhledem k tomu, že teď už by rozpočet prakticky měl být hotov, už se na něm mnoho měnit nedá. Pokud jde ale o onu „jednoduchost“ - v podstatě ano, je to skutečně takhle jednoduché. Prostě v každém resortu snížit výdaje. Opakovaně ale zdůrazňuji, že pokud by to vláda myslela hodně vážně, neobešlo by se to bez výrazného propouštění státních zaměstnanců.

Čas od času se mluví o malém zastoupení žen ve vládě. Není z tohoto pohledu škoda, že se dvě viditelné političky Markéta Pekarová Adamová z TOP 09 a Olga Richterová z Pirátské strany, které se téměř přetahovaly o funkci ministryně práce v nové vládě, přičemž o první jmenované se mluvilo jako o adeptce na ministryni i dalších dvou resortů, se nakonec „schovají“ ve funkcích předsedkyně a místopředsedkyně Sněmovny, kde ta jejich zodpovědnost bude neporovnatelně nižší, než by byla v čele některého resortu?

Vždycky mi přijde legrační, jak se progresivisté ohánějí „počtem žen“ tam a tuhle, občas vytáhnou i nějaké kvóty, a pak se vytasí s nějakou variací na mužoženy a rodiče 1 a rodiče 2 a tváří se, že je skoro sprosté použít slovo žena. Podle téhle unisex logiky - není to náhodou diskriminační, vyžadovat nějaké kvóty pro ženy, kdy máme být všichni asexuální a „nebinární“ a pohlaví má být jen „sociálním konstruktem“? Přijde mi docela vtipné, jak tím sami sebe usvědčují z nelogičnosti.

Jen ať se paní Pekarová a paní Richterová schovají ve Sněmovně; čím menší odpovědnost, tím méně se toho dá zkazit. A mezi námi, pohlaví není kvalifikací k funkci; kvalifikací k funkci je odbornost, asertivita, manažerské schopnosti. Nic jiného.

Plyn od ledna podraží až o dvě třetiny, elektřina skoro o třetinu. „Situace je dramatická,“ prohlásil generální ředitel ČEZ Daniel Beneš. V pondělí vláda rozhodla o tom, že odběratelé

elektriny a plynu v České republice nebudou muset za listopad a prosinec platit daň z přidané hodnoty za odebrané energie. Opuštění připraví státní pokladnu o zhruba miliardu korun měsíčně, celkově tedy jen za letošek o dvě miliardy. Je to však podmíněno souhlasem Bruselu, ale v závěrečném komuniké ze čtvrtetní schůzky lídrů EU o tom není zmínka. Dává tento krok z hlediska státu smysl?

Sotva můžu protestovat proti snížení daní. Současně ale musíme připustit, že je to trochu nekoncepční výjimka. Jsem ráda za každé snížení daní, jenomže tyhle daně se zase zvýší na výchozí úroveň, jen co energetická krize poleví. Mnohem koncepčnější by bylo postavit se Green Dealu. Ale to by chtělo mimořádnou odvahu, dost možná i větší odvahu, než jakou si vyžadoval brexit, nebo jakou by vyžadoval případný hypotetický czexit. Zatímco v případě trhnutí se od EU je to do značné míry jen otázka uražené ješitnosti EU, u Green Dealu je to hlavně otázka CO2-náboženství.

Vedlo by to k podobným a ještě větším pnutím, jaká jsme pozorovali mezi rouškaři a antirouškaři, mezi antivax a vakcinačními propagátory. To jsou krajní postoje, které nelze smířit argumenty, neposlouchají se navzájem, jsou ve své krajní podobě založeny na víře, nikoliv na faktech a analýze. A pokud bychom se striktně postavili proti Green Dealu, nejen že by se šprajcnula jistá část české společnosti, ale hlavně bychom taky byli opravdu silně šikanováni západní Evropou, možná bychom čelili ekonomickým i občanským sankcím. Klidně si umím představit šikanu typu, že Češi nesmí vstoupit na území západní Evropy...

Zní to jako něco nemyslitelného, extremistického – a přece si myslím, že by západní Evropa neváhala takové zbraně nasadit, aby Českou republiku donutila naskočit na onu anti-CO2 vlnu. Bylo by to ale jediné správné, co bychom měli udělat. Ustupovat zlu totiž znamená tolerovat ho a podporovat ho.

Čína jako monopolní producent hořčíku výrazně přiškrtila do konce roku jeho produkci a omezila export. Vedle nedostatku čipů to může být další rána pro evropský autoprůmysl, protože hořčík je klíčový pro výrobu hliníkových slitin, ze kterých se vyrábějí třeba převodovky, rámy sedadel či kryty palivových nádrží. Je to ale zlá zpráva i pro letecký průmysl, výrobce elektrokol, stavebnictví, obalový průmysl i strojírenství. Jaká budoucnost čeká EU, když se zamyslíme nad tím, v čem všem je závislá na Číně nebo Rusku?

Evropská unie si už vybrala: Vybrala si cestu Green Dealu, tedy cestu ekonomického a geopolitického úpadku. Cestu likvidace svého průmyslu a prosperity.

My bychom měli s Čínou obchodovat, nikoliv s ní bojovat. Jenže EU s Čínou začala bojovat pod praporem boje proti CO2. A to je neuvěřitelná stupidita. Čína totiž produkuje přibližně 28 procent celosvětových emisí oxidu uhličitého. Jenom ve druhém pololetí 2020 zodpovídaly emise čínských uhelných elektráren za nárůst čínských emisí čítající meziročně čtyři procenta. A protože Čína potřebuje hodně elektřiny, bude dál stavět tepelné elektrárny. To bude i do dalších let způsobovat růst celosvětových emisí o jedno procento ročně.

I kdyby Evropská unie uspěla s plánem na kompletní přechod na elektromobilitu, sníží EU globální emise oxidu uhličitého o 2 procenta. O tolik je pak Čína zase zvýší za pouhé dva roky jen „díky“ uhelným elektrárnám.

Přitom Evropská unie se na globálních emisích podílí jen osmi procenty. Silniční doprava zodpovídá jen za přibližně čtvrtinu emisí oxidu uhličitého v EU. Je tak vpravdě naivní, že právě tuto oblast chce EU nejvíc změnit. Extrémně nákladný proces poklesu emisí v Evropské unii bude více než kompenzován růstem emisí v jiných částech světa.

Jedna dosud nezodpovězená otázka je, zda globální oteplení je problémem, zda je závadné. A druhý

rozměr je, že pokud odpověď na tuto otázku zní „ano“, pak konstatuji, že snažení EU je zbytečné, protože dosažení jejích cílů bude více než kompenzováno růstem emisí v jiných částech světa.

A teď si představte, že EU kvůli tomuhle začala s Čínou bojovat a bojkotovat ji. Jenomže je to Čína, kdo tahá za delší konec provazu. Čína se totiž bez EU obejde, my bez Číny ale kvůli surovinám ne.

Piráti se chlubí tím, že jejich místopředseda Evropského parlamentu Marcel Kolaja prosadil výzvu k Evropské komisi, aby zveřejnila celé znění smluv na nákup vakcín proti covidu-19 mezi výrobcí a Evropskou komisí. Mě zaujalo jeho prohlášení, že zatajování vede k větší nedůvěře občanů a nejistotě, zda je bezpečné se nechat naočkovat, a že za žádných okolností nemůžeme stavět ekonomické zájmy nad zdraví občanů. Co říkáte tomu, jak srdnatě pirátský europoslanec bojuje za zájmy prostých občanů?

Tak – je to v jeho zájmu. Je to ta původní pirátská imidž. A je to pravda – zatajování vede k nedůvěře. Jakékoliv zatajování čehokoliv jitrí emoce, i když je třeba původně motivováno právě snahou emoce zklidnit. Já jsem ale hluboce přesvědčena, že pravda je ve všech případech vždy lepší než bující fantazie a nejistota. Pravda někdy může bolet, ale dá se s ní srovnat; nejistota a z ní plynoucí nedůvěra však zraňují víc.

Kandidát na ministra zdravotnictví Vlastimil Válek z TOP 09 si připravuje expertní skupinu, která by se měla stát hlavním poradním orgánem pro řízení epidemie. Předseda České vakcinologické společnosti Roman Chlíbek, který by měl stát v jejím čele, prohlásil v rozhovoru pro Echo24, že se musí začít diferencovat přístup k očkovaným a k neočkovaným. Ať chceme nebo nechceme, musíme si prý uvědomit, že očkovaný člověk je nesrovnatelně méně nebezpečný než neočkovaný člověk. Jak hodnotit takový přístup od člověka, který bude mít zřejmě v nejbližší době hlavní slovo při rozhodování o opatřeních vlády?

Je to dost nechutná diskriminace vůči celým skupinám obyvatel. Od samého začátku epidemie, tedy od jara 2020, byl přístup státu a jeho orgánů k pandemii věcně logicky chybný v tom, že převrátil kauzality. Došlo ke snaze regulovat většinu za účelem ochrany menšiny. Ten, kdo nechránil ostatní, je ostrakizován. Každý jednotlivec je nucen kolektivisticky nést břímě ochrany za malou ohroženou skupinu.

Správná logika měla být převrácená. Malá ohrožená skupina měla být chráněna a mělo se jí dostat maximální pozornosti a nápomoci v této ochraně. A majoritě měla být ponechána svoboda pohybu a jednání. Je to ve své hluboké filozofické podstatě spor kolektivismus versus individualismus.

Pokud by virus byl eradikovatelný, dávalo by smysl plošné očkování za účelem vymýcení viru. Tak tomu ale není. Takže jakýkoliv tlak na plošnou očkovanost a snaha o vytvoření kolektivního imunitního štítu se musí minout svým účinkem. Hloupý stát, místo toho, aby chránil slabé jedince před nákazou, prakticky uzavřel a izoloval jedince zdravé. A především děti, byť bylo od začátku známo, že děti ani nejsou cílovou skupinou koronaviru, ani nejsou přenašeči. A teď v tom stát chce pokračovat, jak dokládají slova pana Chlíbka.

Stát tím ovšem zabránil a bude dál zabraňovat neustálé komunikaci jedinců s virovým prostředím populace, zabránil neustálému kontaktu s antigeny, které mutují všude možně. Jako kdyby prostě znemožnil vašim Windows, aby se aktualizovaly a aby tak byly neustále připraveny na nové a nové taktiky napadení. Náš ekosystém byl vychýlen z rovnováhy; proto je letošní sezóna respiračních onemocnění obzvláště krutá.

Vím, řeknete: Ale stát přeci musel ochránit slabé, musel ochránit lidi v domovech důchodců, musel

začít očkovat, musel... Co všechno ještě musel? A rozporuje tu snad někdo fakt, že očkování snižuje v nadpolovičním procentu případů pravděpodobnost těžkého průběhu onemocnění? Rozporuje tu snad někdo, že starý, nemocný člověk by se měl před covidem chránit, chce-li jej přežít? A může snad kdokoliv dokázat, že individuální touha jedince vyhnout se nákaze má na dotyčného menší ochranný efekt než příkaz státu vyhnout se nákaze? A může snad někdo rozporovat fakt, že jsme si kvůli nařízené ochraně mladých, zdravých, neohrožených lidí všichni kolektivně nastrádali imunitní deficit, kvůli němuž jsme dnes všichni nemocní víc? Nemůže? Tak asi tak.

Zdroj: parlamentnilisty